

**NOVÉ
BÁSN EPICKÉ**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649506866

Nové Básn Epické by Jaroslav Vrchlický

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JAROSLAV VRCHLICKÝ

**NOVÉ
BÁSN EPICKÉ**

NOVÉ
BÁSNĚ EPICKÉ.

BÁSNĚ

JAROSLAVA VRCHLICKÉHO.

DRUHÉ VYDÁNÍ.

V PRAZE.

TISKEM A NÁKLadem J. OTTY.

VŠEČKÉ PRÁVA VYHRÁŽENA.

LIBRARY

SEP 22 1966

1126964

11

12

NOVE

ROMANCE A BALLADY.

Lilita.

Na prahu ráje stojí Lilita:
nach západu jí vlasem prokmitá,
sní, usmívá se a pak z daleka
tak na prvního mluví člověka:

„Proč váháš jen, pojď, moje náručí
tě největšímu blahu naučí,
svět stvořen k zlu, a v pekla plamenu
si jednou tebe vděčně vzpomenu.“

A první člověk stojí v myšlénkách,
jej mate v jejích vlasech zárný nach,
jímž západ ráje cedry protkává.
I k sobě dí ta slova rouhavá:

„Dva dny jsem živ: noc první anděla
na nádech mojích spáti viděla,
noc druhou Eva hlídala mi sen —
proč neposlech' bych nyní přelud ten?“

Řek' anděl též: Kdys u bran Edenu
 si jednou tebe vděčně vzpomenu!
 Kde ale byl, kdy Jehovy hlas hřměl,
 zem třásla se a ráj se prachem tměl?

Jsem odsouzen; vím, těžkou moji skrání
 po práci dne jen Eva vezme v dlaň,
 nad dětmi zalká Eva se mnou zas
 a slzy mé jen její setře vlas,

Bůh nedá ani čas, co přislíbí:
 kdo ženě věří, jen ten nechybí!«
 A zas jej máte nach, jímž protkává
 šer cedru západ — Noc již nastává.

Co Eva nad svým hříchem truchlivá
 do věnců listy fíků sešívá,
 co mraků lem je krví oblítý,
 spí první člověk v klínu Lility.

Alkestis.

Král Admet sedí v dumě mračné,
 táž myšlénka, jak sniti začne,
 jej bloudá, páli víc a víc;
 den šestý se již v moře sklonil,
 co v posled žhavou slzu ronil
 na Alkesty své mrtvou líc.

Sám sedí v staré vnořen chmury:
 jen netopýři, plaché můry
 síň prolétnou. Šer mlhavý
 jak peruť padá s příkrých svahu:
 v tom Admet na své síně prahu
 dvě viděl státi postavy.

Stín jedna tmavý, druhá světlý,
 ten mohutný, ten jakby zkvětlý
 na vlnách kalich leknínu,
 muž jeden jako v plné zbroji
 a druhý žena ve závoji —
 tak stojí tise ve stínu.